

סדר נשים | מסכת כתובות ק"ט | מסכת נדרים | שבת פרשת נח | כ"ח תשרי ד' חשוון תשפ"ג (29-23 אוקטובר 2022)
Seder Nashim | Masechet Ketubot 109 – Masechet Nedarim 4 | Shabbat Parashat Noah | 28 Tishrei-4 Cheshvan (Oct. 23-29)

Daf 109: JUDGES OF FINES

דף ק"ט: "דיני הגזרות"

On this *daf* of Talmud, two *tannaim* are mentioned: **Admon and Hanan ben Avishalom**. The *Mishnah* at the beginning of the *perek* (chapter) relates that these two *tannaim* lived in Jerusalem and **served as "dayanei gzeirot" (judges of fine)**. That is, the pair of *tannaim* were granted special authority to institute decrees and to impose fines on thieves and swindlers, more than they were obligated to pay according to the law. For example, these *dayanim* could determine that anyone who damaged a young tree would pay a certain amount, even though the tree was sometimes worth less than the amount set.

בדף זה בתלמוד מזכירים שני תנאים: **אדמון וחנון בן אבישלום**. המשנה שבתחילת הפרק מספרת, כי שני תנאים אלה חיו בירושלים ו**תפקידם היה "דיני גזרות"**. כלומר, נתנה להם סמכות מיחדת לגזור גזרות ולהטיל קנסות על גזלנים, יותר מכפי שהם היו חייבים לשלם על פי דין. למשל, הם יכלו לקבוע שכל מי שמזיק עץ צעיר משלם סכום מסוים, אף על פי שלפעמים העץ היה שווה פחות מהסכום שנקבע.

At that time, Jerusalem was a city full of *batei dinim* (courts). There were 394 courts in Jerusalem, with 23 judges in each court. If we made an account, we would discover **there were 9,062 judges in Jerusalem**. And yet, only these two *tannaim*, **Admon and Hanan son of Avishalom**, and one additional judge named Hanan the Egyptian were authorized as **"dayanei gzeirot."**

באותה עת הייתה ירושלים עיר מלאה בבתי דינים - שלש מאות תשעים וארבעה בתי דינים היו בה, ובכל בית דין ישבו עשרים ושלשה דינים. אם נעשה חשבון נגלה, כי היו בירושלים **תשעת אלפים וששים ושנים דינים**. ובכל זאת רק שני התנאים הללו, **אדמון וחנון בן אבישלום**, ועוד דין אחד בשם חנון המצרי, היו מסמכים להיות "דיני גזרות".

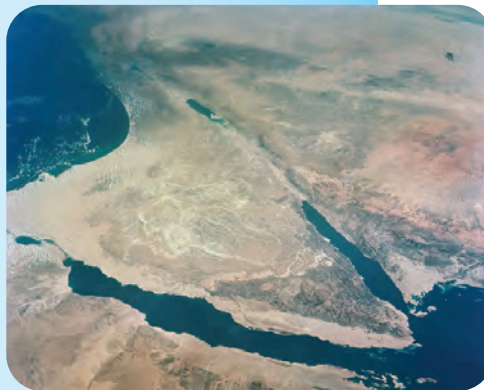
Daf 110: THE MAJESTY AND IMPORTANCE OF ERETZ YISRAEL

דף ק"י: מעלתה וחשיבותה של ארץ ישראל

The Talmud says that if one has an opportunity to live outside *Eretz Yisrael* in a city where most of the residents are Jews or to dwell in *Eretz Yisrael* in a city where most of the inhabitants are non-Jews, **it is preferable to live in Eretz Yisrael**. Why? For in *Eretz Yisrael* there are special qualities because God Himself watches over the land. Regarding the rest of the world, God appoints His emissaries to administer and oversee. However, He oversees and manages *Eretz Yisrael* Himself, so, therefore, **it is worth living in Eretz Yisrael**.

התלמוד אומר, שמי שיש לו אפשרות לגור בחוץ לארץ בעיר שרוב התושבים הגרים בה הם יהודים, או לגור בארץ ישראל בעיר שרוב התושבים הגרים בה הם נכרים, **עדיף שיגור בארץ ישראל**. מדוע? כי בארץ ישראל ישנן סגולות מיחדות, מפני שהקב"ה משגיח בכבודו ובעצמו על **ארץ ישראל**. לכל העולם הקב"ה ממנה את שלוחיו לנהל ולהשגיח, אולם את בארץ ישראל הוא משגיח ומנהל בכבודו ובעצמו, לכן **כדאי לגור בארץ ישראל**.

Chazal saw such importance in living in *Eretz Yisrael* that they called one who was going to reside outside Israel an "idol worshipper", as that person ostensibly looks like they prefer to live abroad and not in *Eretz Yisrael*, over which God Himself watches.

עד כדי כך חז"ל ראו חשיבות במגורים בארץ ישראל, שהם כנו את מי שהולך להתגורר בחוץ לארץ כ"עובד עבודה זרה", שהוא מראה כביכול שהוא מעדיף לחיות בחוץ לארץ ולא בארץ ישראל עליה משגיח הקב"ה בעצמו.

Daf 111: RESURRECTION OF THE DEAD

One of the foundations of the Jewish faith is the belief in *techiyat ha'maytim* (resurrection of the dead). This belief is also one of the 13 tenets of the Maimonidean creed: **"I believe with complete faith there will be a resurrection of the dead, when the desire arises from the Creator, blessed be His name."**

There is a theory in the Talmud that maintains that the dead who will be resurrected will arise in *Eretz Yisrael*, while the dead outside *Eretz Yisrael* will roll within the earth to *Eretz Yisrael*, where they too will be resurrected. To this, the Talmud adds and says that departed *tzadikim* buried outside *Eretz Yisrael* will not have to roll within the earth, rather, God will create deep tunnels to *Eretz Yisrael* for them, through which they will be able to walk upright. And when they reach *Eretz Yisrael*, they would come out of the ground, and ascend onto the holy soil of *Eretz Yisrael*.

דף קי"א: תחיית המתים

אחד מִיְסוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַיְהוּדִית הוּא הָאֱמוּנָה בְּתַחִיַּת הַמֵּתִים. אֱמוּנָה זוֹ הִיא גַם אֶחָד מִשְּׁלֹשֶׁה עֶשְׂרֵי הָעִקְרִים שֶׁכֵּל יְהוּדֵי חֵיב לְהֵאֲמִין בָּהֶם: **"אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שִׁיעֲלָה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ."**

יש שיטה בתלמוד הסוברת שהמתים שיקומו לתחייה יקומו בארץ ישראל, בעוד שהמתים מחוץ לארץ יתגלגלו בתוך האדמה עד ארץ ישראל ובה יקומו לתחייה. על כך מוסיף התלמוד ואומר כי הצדיקים המתים שנקברו בחוץ לארץ לא יצטרכו להתגלגל בתוך האדמה, אלא הקב"ה יברא עבורם מחלות עמקות מחוץ לארץ עד ארץ ישראל, בהן הם יוכלו להלך בקומה זקופה, וכשיגיעו לארץ ישראל יצאו מתוך הקרקע ויעלו על אדמתה הקדושה של ארץ ישראל.

Daf 112: LOVE OF ERETZ YISRAEL

The last *daf* of *Masechet Ketubot* relates stories about *amoraim* teaching about their love of and yearning for *Eretz Yisrael*. When the *amora Rabbi Zeira* ascended from *Bavel* (Babylonia) to *Eretz Yisrael*, he had to cross the Jordan River. In the location where he stood, there was no crossing bridge, just a narrow wooden plank laid from one side of the riverbank to the other side, with a rope strung on top of it. When someone wanted to cross the river at that location, the person would have to dip their feet into the water, climb up on the wooden plank, and hold on to the rope, so as not to fall into the river.

Rabbi Zeira decided to cross over to *Eretz Yisrael* using the beam at that location, rather than search for a bridge somewhere else to cross. He said: "Indeed, Moshe and Aharon did not merit entering *Eretz Yisrael*, who says that I will be so privileged? I had better hurry across to enter the land." When the *amora Rabbi Abba* arrived in *Eretz Yisrael*, **he bent down and kissed the boulders on the shore.** The Talmud adds that because our land is so exceptional and holy and the land chosen by Hashem, we need to be cautious not to complain about it and always be grateful for the privilege we have to reside in the land.

דף קי"ב: האהבה לארץ ישראל

בדף האחרון של מסכת כתובות, מביא התלמוד מעשים על האמוראים, כדי ללמד על חבתם ועל השתוקקותם לארץ ישראל. כשהאמורא רבי זירא עלה מבבל לארץ ישראל היה עליו לעבר נהר. במקום שבו הוא עמד לא היה גשר למעבר, אלא קורת עץ צרה שהנחה מצד אחד של הנהר לצד השני, ומעליה היה מתוח חבל. מי שרצה לעבר במקום זה את הנהר, היה עולה על הקורה, וכשרגליו טובלות במים היה פוסע על הקורה ואוחז בידיו בחבל כדי שלא יפל לתוך המים.

רבי זירא החליט לעבר לארץ ישראל על גבי הקורה ולא לחפש גשר במקום אחר כדי לעבר עליו, מפני שאמר: הן משה ואהרן לא זכו להכנס לארץ ישראל, מי אמר שאני אצא? הבה אדדור להכנס אליה. כשהאמורא רבי אבא הגיע לארץ ישראל הוא רכן ונשק את סלעיה. התלמוד מוסיף ואומר שמפני שארצנו כה קדושה ומעלה והיא הארץ שנבחרה על ידי הקב"ה, צריך להזהר שלא להתלונן עליה אלא תמיד להודות על הזכות שיש לנו לשבת בה.

Please join us in learning **Masechet Nedarim**

B'Sha'ah Tova — We complete learning Masechet Ketubot

Daf 2: TRACTATE NEDARIM (VOWS)

מסכת נדרים
 פרק א' - כל בננויי
 TRACTATE NEDARIM: Ch. 1 — ALL SUBSTITUTES
 [for the language of] VOWS

דף ב': מסכת נדרים

Masechet Nedarim, which we begin to study, primarily deals with matters involving vows. Rabbi Yehudah Hanasi arranged the *Mishnah* by subject matter. “*Seder Mo’ed*” (Order of Festivals), for example, contains many *masechtot* (tractates) that deal with holidays. We now study “*Seder Nashim*” (Order of Women), in which *Masechet “Kiddushin*” (pertaining to betrothals) and other similar *masechtot* are found. **Why is *Masechet Nedarim* found in “*Seder Nashim*”?** Rambam explains that because the Torah cites laws regarding vows made by a woman or a minor daughter, therefore, *Masechet Nedarim* was placed in “*Seder Nashim*.”

What exactly is a “*neder*” (vow)? A person who wants to prohibit himself from use of items or engagement in activities that are in fact permissible for them can say “this thing [or action] is prohibited for me, just as a *korban* (sacrifice) would be.” For instance, if Reuven wants to prohibit himself from eating oranges, he can say: “Oranges are prohibited to me, like a *korban*” — meaning, just as a sacrifice is sacred, and prohibited (for a non-*kohen*) to eat, likewise, oranges would be forbidden to Reuven, because of his statement.

מסכת נדרים, אותה אנו מתחילים ללמוד, עוסקת ברבה בעניני נדר. רבי יהודה הנשיא, סדר את המשניות לפי נושאים. ב"סדר מועד" למשל כלולות מסכתות העוסקות בעניני המועדים. אנו לומדים עתה את "סדר נשים" בו נמצאת מסכת "קדושין", ועוד מסכתות דומות. מדוע מסכת "נדרים" נמצאת בתוך "סדר נשים"? הרמב"ם מסביר, מפני שדיני נדרים נכתבו בתורה על אשה או בת קטנה שנדרה, לכן מסכת נדרים סדרה ב"סדר נשים".

מהו בעצם נדר? אדם שרוצה לאסור על עצמו דברים שמתירים לו, יכול לומר "דבר זה אסור עלי כקרבן". למשל, אם ראובן רוצה לאסור על עצמו שלא יאכל תפוזים, הרי הוא אומר: "התפוזים אסורים עלי כקרבן" - כפי שקרבן הוא הקדש ואסור לאכל אותו, כך התפוזים אסורים עליו.

Daf 3: WHAT CONSTITUTES AN "INTIMATION" OF A VOW?

דף ג': מהו "יד" של נדר?

There is a basic and significant *halacha* in *dinei nedarim* (laws regarding vows) called “*yadot*” (intimations or incomplete formulations). Take note: why is the handle of a utensil so named? The answer is that a handle is like the “hand” of the utensil. Just as a person can grasp items with their hands, likewise, it is possible to grasp and lift a pot using its handle.

There is a *halacha* in *dinei nedarim* known as “*yedot nedarim*.” *Halacha* stipulates that **if a person declares a vow using unclear language, that vow would remain valid** if the language implied that the person wanted to enact a vow. For example, a person who said: “I disassociate myself from you, in that I may not eat food [provided] by you”, this vow is valid, and that person is prohibited to eat any food that comes from that friend. It is as if a person said: “I prohibit myself from eating any of your food, just as (I am prohibited from eating) a *korban* (ritual sacrifice)».

Why is this *halacha* called “*yadot*”? [This name was chosen to describe a case where] despite the use of unclear language, we understand what the person intended to articulate. **The stated declaration is like a handle used to lift an entire utensil**, in this case, the incomplete statement allows us to understand the speaker’s full intent, even though the comprehensive meaning was not explicitly articulated.

ישנה הלכה בסיסית וחשובה בדיני נדרים, והיא מכנה “*ידות*”. נשים לב- מדוע ידית של כלי מכנה כך? התשובה היא מפני שהיא כמו “יד” של הכלי. כשם שאדם יכול לתפס דברים עם הידים שלו, כך גם את הסיר אפשר לתפס ולהרים באמצעות הידית.

ישנה הלכה בדיני נדרים - “*ידות נדרים*”. הלכה זו קובעת כי אם אדם אמר נדר בלשון שאינה ברורה כל כך, בכל זאת חל הנדר, אם הלשון שהוא אמר רומזת על כך שהוא רוצה לנדר. למשל, אדם שאמר: “מפרש אני ממך שאיני אוכל לך”, נדרו חל ואסור לו לאכל מחברו, כאלו אמר: “אני אוסר עלי את המאכלים שלך כקרבן”.

מדוע הלכה זו מכנה “*ידות*”? מפני שבאמצעות הלשון הלא-כל-כך ברורה שהוא אמר, אנו מבינים מה כוונתו, והמשפט שלו הוא כמו ידית שעמה מרימים את כל הכלי, וכך עם המשפט הזה אנו מבינים את כל כוונתו, אפילו שהוא לא אמר אותה בפרוש.

Daf 4: COMMENTARY OF RABBEINU NISSIM — THE RAN

דף ד': פרוש רבנו נסים — הר"ן

There is an important piece of information related to learning Masechet Nedarim. On a standard daf of the Talmud, the words of the Gemara are printed in the center of the daf, and commentary written in Rashi script appears on both sides of the Gemara text. The [inner, close to the binding] side text features the commentary of Rabbi Shlomo Yitzhaki, none other than Rashi, who wrote insights on all the Chumashim (five books of the Pentateuch), Nevi'im (Prophets), and Ketuvim (Writings), as well as on the Talmud. The commentary of Ba'alei HaTosafot is printed on the other [outer] side. However, in Masechet Nedarim, we have not been privileged to access Rashi's commentary. Therefore, in Masechet Nedarim, students of this Masechet utilize the commentary of Rabbi Nissim—the Ran—which is printed on the inner side of the Gemara.

ישנה ידיעה חשובה הקשורה ללמוד מסכת נדרים. דף רגיל של תלמוד נראה כך - באמצע העמוד מדפסות המלים של הגמרא, ומשני הצדדים יש פרוש באותיות רש"י. בצד אחד פרושו של רבי שלמה יצחקי, הלא הוא רש"י שכתב פרוש על כל החמשים הנביאים והכתובים ועל התלמוד, בצד השני מדפס פרושם של בעלי התוספות. במסכת נדרים לא זכינו לפרוש במסכת נדרים לרש"י. לפיכך, במסכת נדרים לומדי המסכת משתמשים בפרושו של רבנו נסים - הר"ן, המדפס בצד השני של הגמרא.

D'VAR TORAH: PARASHAT NOACH

דבר תורה: פרשת נח

Of all the plants in existence, precisely why does the dove choose [to bring Noah] an olive branch? Why exactly was an olive tree chosen as the symbol of peace? The uniqueness of the olive can be learned through a contradiction in relation to it found in the words of Chazal. On one hand, the Gemara (Horayot 13) states that eating many olives causes forgetfulness. However, on the other hand, it is known that olive oil is beneficial for a good and sharp memory. How is it possible for the same foodstuff to possess opposite, contradictory properties? This dichotomy is possible to explain in that extraction of oil from olives requires hard work; in contrast, enjoying the olive in its unprocessed state does not require effort. The olive branch in the mouth of the dove comes to teach us that peace depends on us and is in our hands. This means that if we work hard to achieve it and maintain it, we will be privileged to earn it. Conversely, if we expect to receive it easily, without investment or hard work, it [the opportunity for peace] will simply disappear and will not last.

מדוע מכל מיני הצומח בוחרת היונה דוקא את עלה הזית? מדוע דוקא עץ הזית נבחר כסמל השלום? על יחודו של הזית נתן ללמד דרך סתירה הנמצאת ביחס אליו בדברי חז"ל. מצד אחד הגמרא (הוריות יג) אומרת שאכילת הרבה זיתים גורמת לשכחה, אך מן הצד שני ידוע ששמן הזית מועיל לזכרון טוב וחד. כיצד יתכן שבאותו פרי יהיו תכונות הפוכות וסותרות? נתן להסביר, שקדי להפיק את השמן מהזיתים צריך לעמל ולהתגעגע, ולעמת זאת כדי להנות מהזית כפי שהוא לא צריך לעשות דבר. עלה הזית שבפי היונה בא ללמדנו - שהשלום תלוי ונמצא בידיים שלנו: אם נעבד קשה בכדי להשיגו ולשמור עליו - נזכה לו, -אך אם נצפה לקבלו בקלות ולא השקעה ועמל- הוא פשוט יעלם ולא יחזיק.

FOUNDER & EDITOR-IN-CHIEF: MEIR JAKOBSONH
EDUCATIONAL DIRECTOR & EDITOR: RABBI AVI RATH
BOARD CHAIRMAN: HAIM FREILICMAN, C.P.A.
תלמוד ישראלי

TALMUD ISRAELI—DAF YOMI FOR US
112 W. 34TH ST., 18TH FL. • NY, NY 10120
SPONSORED BY:
MEDISON

GAL NAOR: CHAIR, DAF YOMI FOR US
Yael SCHULMAN: DIR., DAF YOMI FOR US
www.talmudisraeli.org • yael@talmudisraeli.co.il
TEL. 914/413-3128